

Sanathana Sarathi

Styczeń 2018

Sanathana Sarathi

Pismo poświęcone moralnemu i duchowemu rozwojowi ludzkości przez
SATJĘ * DHARME * ŚANTI * PREME * AHIMSE
(prawdę * prawość * pokój * miłość * niekrzywdzenie)

Spis treści:

Serce człowieka to główna siedziba Boga

Orędzie Bhagawana z 21.04.1992 r.

Prowadźcie dalej misję Bhagawana Baby

Wenkaiah Naidu, wiceprezydent Indii

Napełniaj serce czystą miłością

Z naszych archiwów

Obchody świąt Bożego Narodzenia

Sprawozdanie

Wedy są źródłem dharmy

E. S. L. Narasimhan

Źródło niewyczerpalnej błogości

Blask boskiej chwały

Ekam sat wiprah bahudha wadanti

G. S. R. C. W. Prasada Rao

Wiara w Boga i pewność siebie prowadzą do powodzenia

Ćinna katha

Uroczystości w Prasanthi Nilajam

Sprawozdanie

Nowiny z ośrodków Sai

Sprawozdanie

WITANIE NOWEGO ROKU

Official Websites of Prasanthi Nilayam

Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division: www.srisathyasaipublications.com

Bhagavan's Photographs Online: www.saireflections.org

Reporting Website from Prasanthi Nilayam: www.theprasanthireporter.org

Sri Sathya Sai Central Trust: www.srisathyasai.org.in

Radio Sai Global Harmony: www.radiosai.org

Sri Sathya Sai Easwaramma Women's Welfare Trust: www.ewwt.org.in

Bal Vikas Wing of Sri Sathya Sai Organisation, India: www.sssbalvikas.org

AVATAR VANI

Serce człowieka to główna siedziba Boga

BŁOGOŚĆ MOŻNA ZNALEŹĆ JEDYNIEM W ATMIE

Ten, kto zajmuje się szukaniem wad u innych, nie będzie miał wiedzy o sobie. Człowiek bada dziś wszystko i wszystkiego docieka, łącznie z Bogiem. Chce wiedzieć, gdzie On jest i jak wygląda. Prowadzi poszukiwania z pokolenia na pokolenie. Istota ludzka posługuje się w tych poszukiwaniach ciałem i umysłem. Mariwala (poprzedni mówca) także powiedział: „Ciało jest najistotniejsze”. Ciało ludzkie ma pięć kosz (powłok). Istotę ciała można rozumieć tylko wtedy, gdy pojmuje się istotę pięciu powłok.

Poznaj prawdę badając atnę

Jaźń jest zamknięta w pięciu współśrodkowych koszach, czyli powłokach. Najdalszą od środka i najgrubszą powłoką jest annamaja kosza (powłoka pożywienia). Następna to pranamaja kosza (powłoka energii życia). Trzecią jest manomaja kosza (powłoka umysłu). Czwarta to widźniamaja kosza (powłoka mądrości). Upaniszady mówią: *Mano mulam idam dżagat* – podstawą całego świata jest umysł. Subtelniejsza niż manomaja kosza jest widźniamaja kosza, znajdująca się ponad umysłem. Piąta powłoka to anandamaja kosza (powłoka błogości). Trzy pierwsze powłoki wiążą się ze światem zewnętrznym, który jest tymczasowy, zaś widźniamaja kosza ma szczególne znaczenie, gdyż jest bliżej jaźni, czyli atmy, która jest wieczna. Każda powłoka jest subtelniejsza od tej, która ją otacza.

Ludzie współcześni nazywają naukę widźnianą. Społeczność naukowa uważa badania naukowe za widźnianę. Ta współczesna nauka opiera się na badaniach zewnętrznych i ogranicza się tylko do świata materialnego. Nie jest to nauka o błogości i prawdzie. Nauka o atmie odnosi się do znajomości prawdy. Błogość można znaleźć jedynie w atmie, najgłębszym rdzeniu człowieka. Atma i dźniana to równoznaczne słowa. Jaźń indywidualną określa się jako atnę, natomiast jaźń wszechprzenikającą nazywa się brahmanem.

Gdzie można znaleźć tę atnę? Tak jak diament leży ukryty w ziemi, czynmaja (najwyższa świadomość) zamknięta jest w mrimaji (bezwładnej materii), w ciele fizycznym. Jednak czynmaja jest ponad ciałem. Wielu ludzi szuka czynmaji w świecie zewnętrznym. To zwykła głupota. Jednak ciała nie należy zaniedbywać, ponieważ

zawiera ono najcenniejszą cchinmaję – atnę. Człowiek rodzi się w prochu, żyje w prochu i łączy się z prochem. Zasady nirakara (bezpostaciowej zasady Boga) nie można zrozumieć przez zewnętrzne widzenie lub przez zewnętrzną wiedzę. Zasadę nirakara można uświadomić sobie jedynie dzięki badaniu własnego ciała wewnątrz. Badania naukowe materiałów zewnętrznych można tylko nazwać wiedzą doczesną. Wiedza doczesna jest niczym półkole. Wiedza duchowa jest jak pełne koło, głosząc *Purnamada purnamidam* – tamto jest pełne, to jest pełne, co oznacza, że niewidzialna boskość jest pełna, czyli całkowicie zintegrowana. Ten widzialny świat także jest częścią zintegrowanej boskości.

Osiągnij Boga przez miłość

Aby zobaczyć księżyc, nie potrzebujesz lampy. Księżyc widać przez jego własne światło. Postacią Boga jest miłość, a można Go poznać i do Niego dotrzeć jedynie z pomocą miłości. Nie znając zasady boskości, ludzie utrzymują, że szukają Boga. Dźniana (wiedza) odsłania się dopiero wówczas, gdy zniszczy się niewiedzę. Czym jest samsara? Nie jest to tylko mąż, żona i dzieci. To poczucie ‘ja’ i ‘moje’. Człowiek wyłonił się z najwyższej boskości. Jednak z powodu niewiedzy i pragnień, wielokrotnie rodzi się w tej samsarze (życiu ziemskim). Gniew jest skutkiem pragnień.

Ciało ludzkie jest jak żelazny sejf o niewielkiej wartości. Lecz zawiera najcenniejszy klejnot – boskość. Jaki jest pożytek z przywiązania do tego fizycznego ciała i zapominanie o Bogu wewnątrz? Ten żelazny sejf trzeba otworzyć, używając klucza rozróżniania. Sejf otwiera się, gdy klucz przekręca się w prawo, a zamyka, gdy klucz przekręca się w lewo. Przekręcanie klucza w prawo oznacza wiązanie się z Bogiem i odwiązanie się od świata doczesnego. Jak człowiek może dotrzeć do Boga, gdy jest przywiązany do ciała?

Oto mała opowieść. Mąż i żona spali nocą w swoim pokoju. Do domu weszło sześciu złodziei. Żona zbudziła się, podczas gdy mąż drzemał. Żona ostrzegła męża, że do domu weszli złodzieje, jednak zaspany mąż rzekł: „Tak, wiem”. „Złodzieje utworzyli żelazny sejf” – oznajmiła. Mąż przewrócił się z boku na bok i ponownie stwierdził: „Wiem”. Żona powiedziała: „Patrz, uciekają z kosztownościami”. Mąż powiedział z pewnością siebie: „Nie martw się, klucz od sejfu mam przy sobie!”. Żona mogła jedynie biadać nad głupotą męża. W opowieści tej mąż oznacza dźiwę (duszę indywidualną), żona – świadomość, dom – ciało, a złodzieje – sześciu wrogów człowieka: pożądanie, gniew, chciwość, namiętność, arogancję i zazdrość. Gdy uświadomiłście sobie, że macie w swoim wnętrzu najcenniejszą boskość, dlaczego nie dołożycie starań, aby jej zaznać?

Korzystaj z ciała fizycznego, aby uświadomić sobie boskość

Nasi wielcy riszi (święci) intensywnie pokutowali i spędzali życie na poszukiwaniu Boga. W końcu powiedzieli: *Wedahametam puruszam mahantam aditjawarnam tamasa parastat* – zobaczyłem Najwyższą Istotę, która jaśnieje blaskiem miliarda słońc i jest ponad tamasem - ciemnością niewiedzy. Wy również możecie zobaczyć Boga. Bóg

nie mieszka gdzieś na Kajlasie czy na Wajkuncie – te miejsca to ‘filie’ Boga. Jego siedziba główna mieści się jedynie w twoim sercu. Czystość i pobożność są w tobie siłą rzeczy. Bóg jest za zasłoną tamasu. Trzeba ją usunąć. Tamas sprawia, iż dobro jawi się jako zło, a zło jawi się jako dobro. Tamas to, co święte, ukazuje jako nieświęte. Radžas (namiętność) pogłębia tamas. Człowiek jest pełen dumy, gdy jego życzenie się spełnia, jednak gdy nie zostaje ono zrealizowane, popada w przygnębienie i oskarża Boga. Tamas i radžas to rodzeństwo od jednej matki. Co to za matka? Matką tą jest adźniana (niewiedza). Z chwilą narodzenia się sudźniany (wiedzy duchowej), adźniana umiera. Z jednej strony jest to czas na obrzędy czy uroczystości związane z narodzinami, z drugiej – na obrzędy pogrzebowe. Ciało ludzkie jest połączeniem odpychającej krwi, kości i mięsa. Niemniej mieszka w nim święta i czysta atma. Dlatego należy je chronić, a nie zaniedbywać. Aby osiągnąć najwyższy cel życia, doczesne ciało trzeba właściwie odżywiać, w zrównoważony sposób. Normalna temperatura naszego ciała wynosi 36,6 stopnia Celsjusza. Wyższa lub niższa temperatura ciała pociąga za sobą niebezpieczeństwo. Gdy ciśnienie krwi wzrasta ponad poziom lub spada poniżej niego, jest to oznaka choroby. Tak samo jest w przypadku wzroku. Wszystkie te wskaźniki można utrzymać na dobrym poziomie, jeżeli przestrzega się ograniczeń w jedzeniu i innych nawyków. Postępy duchowe są możliwe jedynie w zdrowym ciele. Przy pomocy tego fizycznego ciała można uświadomić sobie subtelną boskość.

Tak wielu z was siedzi w tym pomieszczeniu w Kodaikanal. Widzicie bezpośrednio to zgromadzenie. Gdy wrócicie do Delhi czy do swojego miejsca zamieszkania, nie będziecie już mieć przed oczyma tego zgromadzenia. Lecz gdy o nim wspomnicie, w waszym umyśle pojawi się jego obraz. To przeżycie w Kodaikanal odnosi się do stanu sakara (kształtu), a jego wspomnianie – do stanu nirakara (bezpostaciowego). A zatem sakara pomaga wam pojąć nirakarę. Jeśli ktoś mówi, że medytuje o zasadzie nirakara, jest to puste twierdzenie. Boskość można łatwo zrozumieć rozwijając w sobie miłości do określonej postaci (sakara).

Czy przejmujemy się wszystkim, co widzimy na świecie? Nie. Jednak martwimy się o ludzi lub rzeczy, które uważamy za związane z nami. Przed ślubem nie wiedziałeś nic o swojej żonie ani o jej trudnościach. Ale kilka chwil po ślubie zaczynasz się martwić, gdy zaczyna ją boleć głowa. Przez wzgląd na nią wystąpisz nawet o wolne w pracy. Powodem jest to, że rozwijasz w sobie przywiązanie do niej. Życie jest pewną grą umysłu wraz z jego przywiązaniami i "odwiązaniami". Cierpicie z powodu przywiązania. Gdy będziecie w stanie porzucić przywiązania, wszystkie wasze kłopoty znikną.

Konieczne jest poznanie natury ciała. Ograniczając jego ujemne strony i wspierając strony dodatnie, łatwo można iść naprzód ścieżką duchowości. W istocie nie ma nic prostszego niż duchowość.

Wielu ludzi udaje się do miejsc pielgrzymek mając na sobie cenne ozdoby i piękne ubrania. Oczywiście miejsca te są pełne złodziei. Kiedyś na pielgrzymkę wyruszył

bogaty człowiek. Jakiś złodziej zobaczył, że bogacz wiezie torbę pieniędzy. Chcąc ukraść torbę, złodziej zbliżył się do niego udając dobrego przewodnika. Przez cały dzień wędrowali razem, zaś wieczorem zatrzymali się w hotelu. Spali w łózkach stojących jedno przy drugim. W środku nocy złodziej zobaczył, że przedsiębiorca idzie do toalety. Pomyślał, że to dobry czas na kradzież torby z pieniędzmi. W poszukiwaniu torby złodziej przejrzał cały pokój. Był zawiedziony, gdyż nie mógł jej znaleźć. Przyczyną było to, że przedsiębiorca trzymał swoją torbę pod poduszką złodzieja. Złodziej szukał dalej, nie wiedząc, że torba jest pod jego własną poduszką. Dzięki swojemu rozumowi przedsiębiorca zdołał uratować pieniądze. Powinno się mieć rozum, jednak niewłaściwe jego używanie może skutkować rozczarowaniem, tak jak w przypadku tamtego złodzieja.

Obecni są w nas złodzieje w postaci pożądania, gniewu, chciwości itd. Ktoś nieświadomy może nie zdawać sobie z tego sprawy. Ludzi są zainteresowani szukaniem wad u innych, podczas gdy ignorują własne poważne błędy i niedociągnięcia. Szukanie wad u innych jest złą cechą. Szukanie własnych wad jest cechą świętą. Rzeczy cenne są w nas, a nie na zewnątrz nas. Prawdy szukajcie w sobie.

Bóg nie istnieje w jakimś obcym kraju. Jest w tobie.

Grzech nie jest gdzieś indziej. Jest tam, gdzie popełnia się jakiś zły czyn.

Zaznawajcie błogości i dzielcie się nią z innymi

Drodzy studenci!

Pamiętajcie, że wasze ciało jest darem od Boga i należy do Boga. Powinniście próbować pojąć istotę ciała i nauczyć się podążać za nakazami Boga. Kto jest odpowiedzialny za wasze ciało? Wasi rodzice. Garnek gliniany zrobił garncarz. Jest on stwórcą garnka. Wasza krew, jedzenie, głowa i pieniądze – wszystkie one pochodzą od waszych rodziców. Niektórzy studenci, gdy dorosną i osiągną wysokie stanowisko, skłonni są lekceważyć rodziców. Musicie mieć dla nich wdzięczność i szacunek, uważając ich za kogoś równego Bogu. *Matru dewo bhawa, pitru dewo bhawa* – czcij matkę i ojca jak Boga.

W młodości Czajtanja zawsze był zatopiony w świadomości Kriszny. Pewnego dnia jego matka, Saczi Dewi, rzekła mu: „Drogi Czajtanjo! Twoje oddanie dla Boga jest rzeczywiście godne pochwały. Ale nie powinieneś lekceważyć pragnienia swojej matki, gdyż ode mnie pochodzi twoja krew. Życzę sobie, abyś się ożenił”.

Szanując pragnienie matki, Czajtanja ożenił się. Czajtanja chodził po całym Bengalu, śpiewając w ekstazie imię Kriszny na ulicach i przygrywając sobie na cymbałkach i na bębenu. Bóg chciał go poddać sprawdzianowi. Niektórzy ludzie czuli niechęć do jego śpiewu. Pewnego dnia ktoś wyrwał mu z rąk cymbałki. Czajtanja powiedział sobie, że to działanie Kriszny, przeznaczone dla jego własnego dobra. Śpiewał dalej, używając bębena. Następnego dnia wyrwano mu i bębenek. Czajtanja doszedł do wniosku, że Krisznie nie podoba się używanie instrumentów zewnętrznych, natomiast podobają

mu się uczucia wewnętrzne jako cymbałki, zaś głos wewnętrzny jako bęben. Nic nie mogło zniszczyć jego żarliwego oddania dla Kriszny.

Podobnie, w ekstazie oddania Radha także poczuła, że Kriszna przyszedł do jej domu i puka do drzwi. W następnej chwili zaśmiała się i rzekła sobie, że jego domem jest cały wszechświat. Skąd więc pytanie o stukanie do drzwi?

*Siedzibą Pana jest cały wszechświat,
gdzie zatem są drzwi wejściowe do tego pałacu?
Graj na strunach życia swego ciała,
ofiaruj siebie u Jego stóp i roń łzy radości,
Zobacz w tym doświadczeniu niebo, o dziwo!
To jest główne wejście do siedziby Pana.*

Radha uważała własne żyły za struny muzyczne i ze łzami wielkiej radości, spływającymi strugami po policzkach twierdziła, że jest w Wajkuncie. Kim jest Radha? Sama dhara (przyroda) urodziła się jako Radha. Adharą (podstawą) jest dla Radhy dhara aradhana (nieustanne oddawanie czci). Radha ciągle rozmyślała o Krisznie. Nie miała przywiązań do ciała. Była przywiązana jedynie do Kriszny.

Nasi studenci powinni naśladować ten wzorzec. Zawsze utrzymujcie czystość serca. Doznawajcie błogości i dzielcie się nią z innymi. Oto prawdziwe życie.

– Orędzie Bhagawana wygłoszone w Sai Śruti w Kodaikanal 21 kwietnia 1992 roku.

Prowadźcie dalej misję Bhagawana Baby

Wenkaiah Naidu, wiceprezydent Indii

To dla mnie niezwykle szczęście – być z Wami wszystkimi w przeddzień 92. Urodzin Bhagawana Śri Sathya Sai Baby, z okazji otwarcia Archiwów Śri Sathya Sai. Ludzie, którzy widzieli w swoim życiu Bhagawana Babę, mogą pielęgnować wspomnienia. Ale życie jest długie, płynie dalej, idzie dalej. Dla tych, którzy nie mieli szczęścia dostąpić jego darszanu, archiwa te będą naprawdę bardzo pożyteczne. W rzeczy samej, przez setki i tysiące lat archiwa te będą przydatne dla wielbicieli i dla ludzi z całego świata, aby zachowali wspomnienia o Śri Sathya Sai Babie. Dlatego uważam, że jest to święty obowiązek, jakiego podjął się Sri Sathya Sai Central Trust, pod mądrym kierownictwem prof. Wenkataramana, prof. Sudhira Bhaskara i innych, którzy mając

wiedzę i mądrość, dobrowolnie i bezinteresownie zgłosili się do realizacji tego przedsięwzięcia. Bez wątpienia historia jest napisana, jednak Sathya Sai stworzył historię, którą ktoś musi napisać.

Misja miłości i służby Bhagawana Baby

Współcześnie gdy wszyscy posługujemy się z technologią informacyjną, informacja stała się nowym pięknem. Dlatego naszym obowiązkiem jest sprawić, aby ten kraj i ludzkość stały się wielkie, dzięki właściwemu korzystaniu z tej technologii. Archiwa Sri Sathya Sai stanowią informację i jej potwierdzenie, gdyż informacja z potwierdzeniem jest potężniejsza niż amunicja.

Osiągnięcie dźniany, usunięcie adźniany i przekazanie tej informacji przyszłym pokoleniom jest naprawdę wielkim przedsięwzięciem, jakiego podjął się zarząd Trustu. Chciałbym wyrazić uznanie naukowcom, technikom i członkom zarządu Trustu za realizację tego szlachetnego dzieła w tym pięknym miejscu.

Gdy tu przyjechałem, przepełniała mnie radość, słuchałem śpiewów wedyjskich i przebywałem wśród wielbicieli przybyłych z różnych części świata. Miałem szczęście kilku spotkać i ich poznać. To ludzie z różnych krajów, wielbiciele Śri Sathya Sai Baby oraz inteligencja z naszego kraju, w tym sędzia Wenkatačaliah. Wszyscy wielcy ludzie przyjechali tu z tej okazji.

Jutro są urodziny Bhagawana Baby, jednak ja nie będę uczestniczył w tym wydarzeniu, ponieważ zobowiązałem się być na uroczystości rozdania dyplomów absolwentom wyższej uczelni w innym miejscu. Gdy powiadomił mnie Śri Rathnakar, było mi naprawdę przykro, że nie będę mógł wziąć udziału w tym historycznym wydarzeniu. Później sam powiadomiłem, że jeżeli zapewnią mi nocleg, przyjadę dzień wcześniej i będę tutaj – nie przeszkadza mi czy będzie uroczystość czy też nie; widok wielbicieli to otrzymanie darszanu Śri Sathya Sai.

Wspominam jak po raz pierwszy przyjechałem tu ze Śri Lalem Kriszną Adwanim i wtedy pierwszy raz w życiu spotkałem się ze Swamim. Swami chodził dokoła. Gdy przyszedł do Śri Adwaniego, ten przedstawił mnie Swamiemu. Swami rzekł: „Nie, ja znam Wenkaiaha Naidu”. Później zapytał mnie: „Jak twoje zdrowie?”. Byłem naprawdę zaskoczony, gdyż miałem pewne kłopoty zdrowotne. Jednak jak Swami się o tym dowiedział? Przecież nigdy nie przybyłem tu, aby się z nim zobaczyć. Następnie rzekł: „Unikaj napięcia, działaj dalej, będzie łatwo. Niech cię Bóg błogosławi”. Udzielił takiej rady.

Podchodzę z uczuciem do każdej sprawy drogiej mojemu sercu. Zawsze byłem w ruchu. Oczywiście teraz moje obowiązki są inne. Niektórzy z moich przyjaciół są bardzo szczęśliwi, że zostałem wiceprezydentem. Gdy zapytałem ich dlaczego, powiedzieli: „Przynajmniej teraz trochę odpoczniesz i zatroszczą się o twoje zdrowie”. Powiedziałem: „Średnią ocen swojego zdrowia dałem Panu. Cokolwiek postanowi, tak się stanie”.

Zwykle spotykam się z ludźmi, pozdrawiam ich, rozmawiam i pracuję z nimi. Daje mi to niezmierną przyjemność, gdyż nasze purany, itihasy i nasi guru zawsze mówią, że „Manawa sewa to Madhawa sewa”. Istota nauk Sathya Sai Baby jest prosta – miłość, uczucie. Spotykasz go i połowa twoich kłopotów zostaje rozwiązana bez usłyszenia ani jednego słowa od niego. Usłysz go – wtedy rozwiążesz również pozostałe kłopoty. A więc miłość i uczucie, jakie Bhagawan dał społeczeństwu oraz przesłanie, jakie przekazał, są następujące: wszyscy jesteśmy jednym i musimy zająć się służbą na rzecz ludzkości. Miłość, uczucie, służba przynoszą pokój. Życie razem w pokoju – oto życie i przesłanie Śri Sathya Sai; jesteśmy naprawdę błogosławieni, że je otrzymaliśmy.

Śri Sathya Sai Baba jest dla swoich wielbicieli kochającym Bogiem, dla innych – uniwersalnym nauczycielem i dobroczyńcą. Milionom ludzi na całej ziemi dał natchnienie do czynnego uczestnictwa w służbie dla ludzkości. Nie mamy w niedawnych dziejach żadnego przykładu osoby mającej wpływ na tak wielu ludzi w tylu krajach. I nawet teraz, choć Swami dotarł do swojej wiecznej siedziby, jego nauki praktykuje się w 135 krajach, a ludzie angażują się w służbę. Z błogosławieństwem Swamiego służba trwa dalej nawet dziś. Obchodzimy te wszystkie uroczystości, aby dawać innym inspirację i motywację. Bhagawan był przywódcą transformującym życie i umysły ludzi. To potrzeba chwili, zwłaszcza w obecnym położeniu świata – transformacja ludzi w kierunku powrotu do wartości, do wielkich tradycji.

Indie krajem duchowości

Przyjaciele, zawsze czuję dumę, że urodziłem się w tym wielkim kraju – w kraju, w którym cywilizacja ma tysiące lat. Musimy iść naprzód, czerpiąc natchnienie od naszych przodków, z naszej kultury. Widzieliśmy historię, czytaliśmy o historii. Wiele krajów okupowało inne kraje, w tym nasz kraj. Czasem łupili nas, oszukiwali; zabierali nasze bogactwa. Zanim Brytyjczycy przybyli do Indii, produkt krajowy brutto (PKB) Indii wynosił 27 procent światowego PKB. Teraz walczymy ciężko o osiągnięcie 7-8 procent PKB. Bezcenne jest jednak natchnienie, jakie Indie dają ludziom na całym świecie. Ludzie czują, że Indie są duchowym centrum świata, a tu jest przywódca duchowy, który dał nam kwintesencję duchowości. Przekształcił również fizyczny krajobraz Puttaparthi.

Widzieliśmy, jakie Puttaparthi było wcześniej i jak stało się teraz miejscem wyróżniającym się na mapie świata. Dzięki błogosławieństwom Baby ta mała wioska stała się światowym, tętniącym życiem, duchowym centrum. Nie waham się tego powiedzieć. Zapewniając wodę pitną, zmienił on życie mieszkańców wsi. Pokazał, jak przez oświatę można wpajać wartości i zapewnić opiekę zdrowotną ubogim. Opieka zdrowotna, oświata, woda – to podstawowe warunki rozwoju każdej cywilizacji. W swej przezorności i ze swoją wizją, Swami skupił się na tym i natchnął ludzi z całego kraju i świata do służenia bliźnim. W rzeczy samej wykonał tak chwalebne zadanie, iż nie mogły go zrealizować nawet rządy. Szczególnie jestem pod wrażeniem służby świadczonej na rzecz ubogich.

Przede wszystkim, mogę powiedzieć wam bardzo ucziwie, że przed przybyciem do Puttaparthi nie byłem wielbicielem. Gdy tu przyjechałem, zobaczyłem przemianę jaką Swami przeprowadził w studentach, zwłaszcza ich dyscyplinę, ciężką pracę, rozeznanie w Bharatija parampara (tradycjach indyjskich) i wartości, jakie wpoił On setkom tysięcy uczniów i studentów. To wielka służba, jaką Baba pełni na rzecz oświaty. Jego nauki podkreślają znaczenie prawdy, miłości, pokoju, prawego postępowania i niekrzywdzenia. Oto przesłanie jego życia. Bez pokoju nie może być żadnego postępu. Jeśli jest napięcie, nie może być uważności, w człowieku ani w kraju (gra słów w jęz. ang. tension - attention). Działania służebne Organizacji Sathya Sai, działającej w narodowym duchu, są rzeczywiście chwalebne. Serce rośnie, gdy zauważy się, że wezwanie do czynu, jakie wystosował Śri Sathya Sai Baba, zainspirowało ludzi z całego świata do stworzenia organizacji służebnych w 125-130 krajach, aby służyć potrzebującym i ludziom żyjącym na marginesie społeczeństwa. Nasze śastry, nasze purany zawsze to mówią. Czujemy się dumni z naszej kultury i dziedzictwa.

Mogę wam powiedzieć, że kultura indyjska jest tak wielka wśród wszystkich kultur! Dlatego cywilizacja ta była w stanie przetrwać. Słyszeliśmy o cywilizacji babilońskiej, greckiej, egipskiej i rzymskiej. Co się z nimi stało? Cywilizacja indyjska przetrwała, gdyż wierzy w powszechne braterstwo. W dziejach tego kraju nie doszło do napadu na inny kraj. Wierzymy w to, że *Sarwe džana sukhino bhawantu* – wszyscy ludzie powinni być szczęśliwi. Mówimy o sekularyzacji. Nasza konstytucja początkowo także nie była świecka, jednak jest ona silna w Indiach, bo zawiera DNA wszystkich Hindusów, niezależnie od płci, kasty, wyznania, religii i obszaru. Czujemy się dumni z naszej kultury, naszego dziedzictwa. To istota nauk Śri Sathya Sai Baby i jego życia. Bhagawan założył szpitale superspecjalistyczne, szpitale ogólne, szpitale ruchome, cztery miasteczka uniwersyteckie wyższej uczelni uważanej za uniwersytet, który Krajowa Rada ds. Oceny i Akredytacji (National Accreditation and Assessment Council) opisała jako klejnot w koronie indyjskiego systemu szkolnictwa wyższego.

Działania służebne Trustu Centralnego

Trust Centralny Śri Sathya Sai pod boskim kierownictwem Bhagawana Baby zapewnił czystą wodę pitną 700 wioskom w okręgu Anantapur. Oprócz tego podjęto wiele przedsięwzięć w okręgach Medak i Mahbubnagar w stanie Telangana – modernizacja zbiornika Kandaleru koło mojej rodzinnej miejscowości Nellore w stanie Andhra Pradesz oraz kanału z Kandaleru do zbiornika Pundi w stanie Tamilnadu, projekt Telugu Ganga doprowadzający wodę pitną do miasta Czennai. Wszystko to są tylko przykłady; jest wiele innych. Działania służebne na polu oświaty, opieki zdrowotnej, zapewnienie dobrej wody pitnej oraz inne bezpłatne działania pomocowe podjęte przez Trust Centralny Śri Sathya Sai pod kierownictwem Śri Sathya Sai Baby, mają wielki wpływ na społeczeństwo w Indiach i na ludzkość na całym świecie.

Trust Centralny Śri Sathya Sai dalej prowadzi działania służebne, jakie zapoczątkował Śri Sathya Sai Baba, prowadzi je w tym samym duchu, w jakim

zaczynał. Jak możemy okazać Babie szacunek? Modlić się tutaj? Przyjeżdżać i ofiarowywać wieńce z kwiatów? Wznieść jakiś posąg? A może trzymać w domu jego zdjęcie? Prawdziwy hołd złożony Babie to podążanie za jego naukami. Służcie ludziom. Największe oddawanie czci to kontynuowanie działań służebnych na rzecz ludzi. Jestem szczęśliwy, iż Trust oraz członkowie jego zarządu prowadzą działalność w sposób wzorowy i przykładowy, w tym samym duchu, w jakim on im przykazał. Bhagawan jest ucieleśnieniem bezinteresownej miłości, a jego życie sagą bezinteresownej miłości do ludzkości. Baba służył całej ludzkości, bez względu na kastę, wyznanie, religię i region. Praktykował jedność wszystkich wyznań, którą można streścić w słowach:

*Jest tylko jedna religia – religia miłości,
jest tylko jeden język – język serca,
jest tylko jedna kasta – kasta ludzkości,
jest tylko jeden Bóg i jest On wszechobecny.*

Właśnie to powiedział Baba. Zawsze wzywał ludzi do świadczenia bezinteresownej służby. Oznajmił: „Ręce, które pomagają są świętsze niż usta, które się modlą”. To potężne, znaczące i głębokie stwierdzenie! Nasi ludzie także mówią w rozmowach: nie służcie słowami. Znaczy to, iż służbę musimy wykonywać rękami. W istocie wielka indyjska tradycja nakazuje służyć każdemu jako boskiej istocie; dlatego służenie istocie ludzkiej uważa się za służenie Bogu.

Jeżeli jesz roti, jest to naturalne; to jest prakriti (przyroda). Jeżeli zabierasz chleb innej osoby i jesz go, jest to wikranti (wypaczenie). Jeżeli dajesz odrobinę chleba ludziom bezradnym, nazywa się to samskriti (kulturą). Oto esencja kultury indyjskiej.

Przyjaciele, nie musimy wyjaśniać dalej ani się rozwodzić. Jestem zachwycony, iż Trust ukończył to przedsięwzięcie zapewniające wodę pitną kolejnym 118 wioskom w okręgu Anantapur. Buduje też domy, uczestniczy w działaniach pomocowych w przypadkach katastrof jak w czasie Hudhud w Wisakhapatnam oraz cyklonu w Czennaju. Około 100 szkół Sathya Sai, założonych w całym Indiach, otrzymuje pomoc finansową. Boskie natchnienie, jakie zapewnia Śri Sathya Sai Baba, dalej kieruje Trustem, który podejmuje nowe przedsięwzięcia.

Archiwa Śri Sathya Sai

Chciałbym wezwać wszystkich wyznawców, aby dalej nieśli przesłanie Baby, korzystali z jego nauk i przekazywali je innym. Byłem niezwykle szczęśliwy, dokonując dziś otwarcia Archiwów Śri Sathya Sai. W czasie swojego życia Śri Sathya Sai Baba napisał różne książki, przemawiał do wiernych w tysiącach miejsc w całym Indiach oraz dał przesłanie ludziom ze wszystkich warstw społecznych i środowisk zawodowych. Wiele z tych nauk dostępnych jest w różnych postaciach, tak dźwiękowych jak i wizualnych. Trust Centralny Śri Sathya Sai zebrał je i zabezpieczył dla potomności, tak że w nadchodzących latach będą dostępne dla poszukiwaczy

wiedzy. To prawdziwy skarb 7 000 rękopisów, 9 000 kaset dźwiękowych, 550 000 filmów, 5 000 płyt CD i DVD, 10 000 taśm wideo o długości około 1800 godzin oraz 150 000 zdjęć. To zdumiewające, że wszystko to zebrano dzięki błogosławieństwu Baby. Zbiory te mogą wykorzystywać badacze i ci, którzy chcą zgłębiać przesłanie Baby. W tym celu w Prasanthi Nilajam założono najnowocześniejszy ośrodek archiwalny spełniający międzynarodowe standardy.

Jedyny taki ośrodek archiwalny w kraju, jest wielopoziomowy i wyposażony w podziemia. Budynek ma półki wewnętrzne i zewnętrzne, sterylne korytarze, wysoki poziom kontroli kurzu oraz doskonały system bezpieczeństwa. Dowiedziałem się, że system ten może zapewnić ochronę zarchiwizowanego materiału przez setki lat. Gdy to zobaczyłem, zapytałem prof. Wenkataramana na temat oryginalnej konstytucji Indii - czy może pomóc przechowywać ją w pierwotnej postaci, gdyż jest dla nas niczym Weda. Materiały zostały zapisane w postaci cyfrowej i są przechowywane w budynku archiwum. Powinno to ułatwić zachowanie zawartości w formie elektronicznej i pomóc w upowszechnianiu przesłania Śri Sathya Sai Baby.

Baba był wielkim przywódcą duchowym, który odsączył esencję indyjskiego dziedzictwa filozoficznego i przekazał ją w sposób bardzo prosty, ale skuteczny, szerokim rzeszom. Tak jak wielki mędrzec Narada opisał boską osobę, nie tylko żeglujecie ona po oceanie życia, ale również pomaga przebyć ten ocean innym. To jest życie. Bhagawan zwykle zwracał się do wielbicieli: Paramatma swarupulara (ucieleśnienia najwyższej boskości). Samo to słowo napełnia cię radością, gdyż wiesz, że również i ty jesteś ucieleśnieniem Boga. Listy do wielbicieli pisał z wielkim uczuciem, oznajmiając: Najana (mój drogi)! Oto nasza kultura. Powiedział, że jeśli podnosisz rękę, aby służyć, pomóc, aby pocieszyć drugiego człowieka i dodać mu otuchy, podnosisz ją dla Boga, bo w każdym człowieku jest Bóg. Powiedział również, że służba jest nabożeństwem, zaś każdy czyn służebny jest jak kwiat złożony u stóp Boga. Bezinteresowna służba dla ludzkości jest dla Baby istotą oddania. Obejmuje to pojęcie oddania, jakie Narada przekazał nam w Bhaktisutrach. Ta bezwarunkowa, najwyższa miłość może przemienić istoty ludzkie w pobożne dusze, które służą Bogu wypełniając służbę dla ludzkości.

Baba ustanowił ten wielki ideał i ukazał go nam przez swoje przemówienia, czyny i życie. Tego samego ducha i wieczny ogień rozniecił w nas, czyniąc nasze życie bardziej znaczącym. Proszę o łaskawe błogosławieństwa Baby dla tego trustu oraz dla nas wszystkich na całym świecie, abyśmy mogli prowadzić spełnione życie. Obyśmy podążali ścieżką satji, dharmy, śanti i premy, którą Baba nam pokazał! Obyśmy zaangażowali się w pracę, ponieważ Śri Sathya Sai kieruje nami dla postępu ludzkości z miłością, współczuciem, prawością i zaufaniem!

Namaskar. Dżaj Hind!

– Z przemówienia Śri Wenkaiaha Naidu, wiceprezydenta Indii, wygłoszonego 22 listopada 2017 roku z okazji uroczystego otwarcia Archiwów Śri Sathya Sai w Prasanthi Nilajam.

Z naszych archiwów

Napełniaj serce czystą miłością

PRZYMIJ SCHRONIENIE W BOGU

Uczniowie i studenci! Musicie pojąć, że święto Śankranti nadeszło po to, by przypomnieć wam o waszych ukrytych możliwościach. Ludzie oczekują również od tego święta wielu doczesnych korzyści. Obchodzi się je także jako dzień, w którym prowadzi się z domu do domu świętego byka, podczas gdy właściciel recytuje opowieść Ramajany. Święto Śankranti jest radosnym wydarzeniem dla młodzieży. Święto Śankranti jest ważniejsze od wielu innych świąt, ponieważ jest to dzień, w którym zięć-nowożeniec odwiedza dom panny młodej i przyjmuje się go uroczyście.

Od czasów starożytnych święta te były źródłem radości dla mieszkańców Bharatu. Niestety! Takie święta już minęły, a ludzie dążą do czysto doczesnych przyjemności. Jaki jest pożytek z tych przyjemności? Są złudne. Ludzie zapomnieli o sercu i stracili spokój.

Napełniajcie serca miłością. Miłość ta powinna być czysta i prawdziwa. Dziś wzajemne uprzejmości stały się sztuczne i nieszczerze. Studenci i uczniowie powinni żywić bezinteresowną miłość jako jedną z podstawowych wartości ludzkich. Stanowisko, majątek i siła mogą przyjść i odejść. Trwała jest jedynie boska miłość. Miłość jest Bogiem. Bóg jest miłością. Jest to prawda niezależna od narodowości, rasy czy religii.

Rozwijajcie w sobie wybaczenie, wyrozumiałość i bezstronność

Rozwijajcie w sobie kszamę (wybaczenie) i powstrzymujcie się od szorstkości w mowie. Macie po tym względem za przykład Swamiego. Ludzie pozwalają sobie na oszczerstwa i krytykę. Swami pozostaje zupełnie niewzruszony. Dlaczego miałbym iść za ich przykładem? Muszę iść swoją własną drogą. Jeśli podążam za kimś innym, jestem niewolnikiem. Dlatego nigdy nie podążam drogami innych. Mocno trzymam się tego, co uważam za dobre.

Pomyślnym zbiegiem okoliczności jest to, że dzisiaj mamy uroczystość rozdania nagród i święto Śankranti. W ten podwójnie błogosławiony dzień musicie cieszyć się słodyczą tego połączenia, tak jak mieszaniną cukru i mleka oraz ślubować, że będziecie prowadzić życie pełne poświęcenia. Upaniszady opisały Pana jako samą słodycz – *Raso wai sah*. Macie w sobie karunarasę (słodką esencję dobroci). Napełnia was też współczucie i pokój. Na szczęście jesteście wolni od śokarasy (smutku). Jesteście wolni od złych cech. Nie pozwalajcie im wchodzić do środka. Przejawiajcie ducha dobroci. Do życia podchodźcie jak do wielkiej gry i odnieście w niej zwycięstwo, prowadząc doskonałe życie.

Właśnie to musicie osiągnąć. W tym tkwi wasza prawdziwa ludzka wartość. Życie

ludzkie nie polega na wstępowaniu w związek małżeński, wydawaniu dzieci na świat i zamykaniu się w tym niekończącym się kole. To są zwyczajne działania związane z ludzką egzystencją. Nie ma w nich nic złego, jednak nie powinno to być waszym wzorcem. Niezależnie od tego, co będziecie robili w swoim zwykłym życiu, opierajcie to na ideałach.

W wojsku wyznacza się ludziom różne obowiązki. Jednak dwie powinności są wspólne dla wszystkich: musztra i posługiwanie się karabinem. Podobnie, dla studentów ważne są dwie cechy: prema (miłość) oraz thaga (poświęcenie). Trzymajcie się tych dwóch wzorców. Kochajcie wszystkich. Bądźcie gotowi na każdy rodzaj poświęcenia. Bez ducha poświęcenia, życie nie ma znaczenia. Dla udzielenia pomocy innym albo krzewienia pomyślności w społeczeństwie musicie być gotowi nawet oddać życie.

Aby uświadomić sobie Boga, ciągle za Nim tęsknijcie. Musicie stale modlić się o sposobność doświadczenia Boga. Ramakriszna Paramahansa odczuwał smutek, jeśli któregoś dnia nie miał widzenia Matki. Tęsknijcie za Bogiem o każdej porze. Gdy otrzymacie Jego łaskę, przychylne będą wam wszystkie planety. Musicie bezustannie próbować zdobyć łaskę Boga. Nigdy nie zaprzestańcie tych poszukiwań. Wykonujcie swoje obowiązki, a pójdzie za wami łaska Boga. Z głębi serca módlcie się o dobro wszystkich ludzi.

– Wybrane z orędzi Bhagawana wygłoszonych w czasie świąt Śankranti.

Sprawozdanie

Obchody świąt Bożego Narodzenia

Prawdziwego ducha Bożego Narodzenia widać było, gdy wyznawcy z innych krajów dali w Prasanthi Nilajam wiele występów muzyczno-kulturalnych. Myślą przewodnią tegorocznych obchodów było „Bóg jest miłością, Bóg jest światłem, życie w miłości i w świetle”. Przewijała się ona we wszystkich uroczystościach, które trwały trzy dni (24-26 grudnia 2017 r.). Z tej okazji całe Prasanthi Nilajam było świątecznie udekorowane tradycyjnymi ozdobami gwiazdkowymi: choinkami, gwiazdkami i chorągiewkami. Nocą w Sai Kulwant, w Jadżur Mandirze oraz w innych budynkach jaśniały rzędy świateł, przedstawiając urzekający widok.

W pierwszej części obchodów śpiewano kolędy. W dniu 24 grudnia 2017 roku wystąpił międzynarodowy chór złożony z 82 mężczyzn z 26 krajów i 240 kobiet z 35 krajów, który napełnił całe otoczenie świętością. Wśród pieśni znalazły się: „So this is Christmas” (A więc to jest Boże Narodzenie), „God rest ye merry, gentlemen”, „Mary did you know?” (Mario, czy wiedziałaś?), „Love never fails” (Miłość nigdy nie słabnie),

„Adagio”, „Love embraces all” (Miłość obejmuje wszystkich) i „Hevenu shalom aleichem” (Niech pokój będzie z wami!).

25 grudnia rano od godziny 6.30 do 7.00 pierwszy koncert kolęd prowadzili Australijczycy. Napełnił całe otoczenie wibracjami duchowymi.

Następnie o godz. 8.20 zagrała orkiestra skrzypcowa uczniów szkoły podstawowej, wykonując kilka kolęd. Później odbył się znakomity występ muzyki orkiestrowej w wykonaniu studentów Instytutu Wyższej Wiedzy Śri Sathya Sai. Następnie studenci przedstawili zachwycającą kompilację dialogów i uwznioślających pieśni. Pośród kolęd, jakie zaśpiewali, znalazły się: „We wish you a Merry Christmas and a Happy New Year” (Wesołych świąt i Szczęśliwego Nowego Roku), „We welcome you today” (Witamy cię mile dziś), „We Pray we Pray” (Modlimy się, modlimy się), „Let’s Pray to God of Love” (Módlmy się do Boga Miłości). Gdy następnie rozpoczęły się bhadżany, wielbiciel i studenci ofiarowali torty przed Samadhi Bhagawana. Uroczystości poranne dobiegły końca wraz z arati o godzinie 10.00.

Wieczne uroczystości rozpoczęły się o godzinie 17.00, gdy uroczysty pochód dziecięcy przybył z szopką betlejemską z siedziby Bhagawana Baby w Jadzur Mandirze do Sai Kulwant. Dzieci ubrane w stroje z czasów Jezusa przedstawiły jego narodziny.

Następnie organizator uroczystości, Śri John Behner, przedstawił zaproszonego gościa, prof. Leonardo Carvajala, dyplomatę z Kolumbii, który służy w ambasadzie tego kraju w Tajlandii. Wybitny mówca opowiedział o swoich doświadczeniach boskości Bhagawana i oznajmił, jak Bhagawan jako powszechny nauczyciel i reformator przemieniał ludzi na całym świecie i pomagał im osiągnąć cel życia.

Następnym wydarzeniem wieczoru był występ międzynarodowego chóru dziecięcego złożonego z około 50 chłopców i dziewcząt z 12 krajów. Rozpoczynając od pieśni modlitewnej w sanskrycie, dzieci uwzniośliły słuchaczy, śpiewając łącznie 14 pieśni w sanskrycie, po angielsku, po łacinie, w języku jidysz oraz w językach afrykańskich. Wśród nich znalazły się utwory: „God rest ye merry gentlemen”, „Little boy” (Mały chłopiec), „This little light of mine” (To moje małe światełko), „I will follow him” (Pójdę za nim), „African Noel”, „All you need is love” (Potrzebujesz jedynie miłości).

Ostatnią częścią uroczystości był film z boskim orędziem Bhagawana, w którym opowiedział on o małym Jezusie, który udał się do świątyni, aby posłuchać rozmowy kapłanów, a rodzice szukali go na targu w Jerozolimie. Bhagawan oznajmił, że człowiek powinien patrzeć w głąb siebie i uświadomić sobie swoją prawdziwą istotę. Bhagawan zakończył orędzie bhadżanem „Bhadża gowindam bhadża gowindam”. Później zaśpiewano bhadżany zakończone o godzinie 19.00 wykonaniem arati.

26 grudnia uroczystości rozpoczęło krótkie przemówienie Śri Toma Lahey’a, który opowiedział o tym, jak Bhagawan dwa razy go uratował, gdy miał wypadki. Wyrażając Bhagawanowi wdzięczność za możliwość udziału w obchodach Bożego

Narodzenia w Prasanthi Nilajam, wybitny mówca podziękował Trustowi Centralnemu i wielbicielom z różnych krajów, którzy przygotowali różne części uroczystości.

Następnie krótkie przemówienie wygłosiła Asja Sorszniowa, skrzypaczka klasyczna z Rosji. Opisała, jak od dzieciństwa tęskniła za tym, by zagrać przed Swamim. Możliwość koncertowania w Prasanthi Nilajam to spełnienie jej marzeń. Później zagrała cudowny koncert skrzypcowy.

Wielkim finałem uroczystości było przedstawienie „Najwyższy dar boskiej miłości” w wykonaniu uczniów – uczestników programów edukacyjnych Sathya Sai z Australii. Przedstawienie z udziałem ponad 100 uczniów ukazało wagę miłości i współczucia w życiu człowieka oraz jedność wszelkiego stworzenia, których uczyli Jezus i Bhagawan Baba. Wspaniały temat, dobra reżyseria, pełne treści dialogi oraz znaczące wsparcie multimedialne ukazały prawdziwe znaczenie obchodów świąt Bożego Narodzenia i sprawiły, że było to znakomite przedstawienie.

Obchodzenie świąt Bożego Narodzenia nie powinno ograniczać się do śpiewania kolęd, odgrywania scenek teatralnych, ubierania sztucznych choinek i do odwiedzin Świętego Mikołaja. Musi wypełniać je postanowienie praktykowania przynajmniej kilku nauk, jakie dał nam Jezus. Najważniejszą potrzebą jest wiara w Boga i w naszą własną boską naturę.

- BABA

WEDY SĄ ŹRÓDŁEM DHARMY

E. S. L. Narasimhan, gubernator stanów Andhra Pradesh i Telangana

Om Śri Sai Ram. Czy pojmujemy znaczenie tego pozdrowienia? Dla mnie oznacza ono po prostu, że Bhagawan mieszka w każdym z nas, a każdy z nas mieszka w Bhagawanie. Zatem gdy powiedzieliśmy Om Śri Sai Ram, nie sądzę, iż musimy na tym zgromadzeniu zwracać się do kogoś w inny sposób – jakkolwiek byłby wielki czy mały – ponieważ zwróciliśmy się do Najwyższego. Dlatego wybrałem pozdrowienie Om Śri Sai Ram.

Zrozumcie wspaniałość Wed

Gdy stoję przed tym wielkim zgromadzeniem, przypomina mi się „Purusza Suktam”, która głosi: *Wedahametam puruszam mahantam* – miałem wizję Najwyższej Istoty. Tą Weda Puruszą jest nasz Bhagawan. *Wedokhilo dharma mulam* – Weda jest zaprawdę podstawą dharmy. Wedy są korzeniem dharmy. Jeśli korzenie są uszkodzone, drzewo uschnie. Dlatego naszym obowiązkiem jest utrzymywać te korzenie przy życiu. W związku z tym, niniejsza konferencja poświęcona Wedom i międzywyznaniowej jedności jest dla nas bardzo ważna.

Ostatecznie, dlaczego Swami mówił nam o Wedach? Kilkadziesiąt lat temu Swami oznajmił, że w tym kraju ponownie pojawi się *Weda ghośanam* (recytacja Wed) i dzisiaj widzimy, że tak się dzieje. To była wizja Sai. Kiedyś Bhagawan powiedział: Weda jest niczym kalpawriksza – drzewo dające wszystko, czego się zapagnie. Jednak aby je ochronić, musimy stale recytować Wedy. To woda, która pomaga rosnać temu drzewu. Nawozem dla tego drzewa jest nasza sadhana. Wedy wydadzą owoc dharmy jedynie przy adhjajanie (studiowaniu) i sadhanie. *Weda samrakszana, widwat poszana* i *dharma sthapana* są dziś niezbędne. I właśnie to organizuje dzisiaj Prasanthi Nilajam. W dzisiejszym programie widzimy, że wizja Baby staje się rzeczywistością. Kiedyś Baba oznajmił: „Moim zadaniem jest otwierać wam oczy na wspaniałość Wed., gdy wprowadzi się w czyn zalecenia Wed, wydadzą obiecane skutki”.

Czym jest Weda? Weda jest tym, co oświeca i objaśnia jakiś temat. W rzeczy samej, gdy mówimy o naukach Bhagawana, są one niczym Wedy. Dlaczego to mówię? Zasadniczo jest to: *Asatoma sadgamaja, tamasoma dźjotir gamaja, mritjorma amritam gamaja* – orowadź mnie z niewiedzy do wiedzy, z ciemności do światła i ze śmierci do nieśmiertelności. Takie jest znaczenie nauk Swamiego. I tym jest dla mnie Weda. W rzeczy samej nauki Swamiego to piąta Weda. Zasadniczo jest to otwieranie nam oczu na rzeczywistość. Wedy są dla całej ludzkości, nie czynią rozróżnienia. Wyobraźcie sobie, jak miło byłoby żyć na świecie, na którym nie ma różnic religijnych, kastowych czy wyznaniowych.

Dziel się znajomością Wed z innymi

Wedy są apouruszeja (niespisane przez człowieka); przekazywano je ustnie z pokolenia na pokolenie. Oto wielkość Indii. Ludzka pamięć, w porównaniu ze sztuczną inteligencją, o której dziś mówimy, jest o wiele lepsza. W rzeczy samej, gdy niedawno w pewnym miejscu rozmawiałem o sztucznej inteligencji, powiedziałem, że jest dobra jako pewien dodatek, udogodnienie. Ale jeśli miałyby zastąpić ludzki mózg, to stworzymy pokolenie dzieci o martwych mózgach. Sztucznej inteligencji można używać tylko jako udogodnienia, a nie jako środka zastępczego.

Wedy żyją dzisiaj, ponieważ przekazywano je ustnie z pokolenia na pokolenie. Nie spisano ich. Są z pamięci. Oto wielkość indyjskiego umysłu.

Niestety, dzisiaj doszło do tego, że musimy szukać kogoś spoza naszego kraju, aby

opowiedział nam o naszej wielkości. Wywołuje to u mnie smutek. Jeśli ktoś mówi nam, że joga jest dla nas dobra, zaczynamy uprawiać jogę. Jeśli ktoś mówi, że dobra jest pranajama, idziemy i płacimy 15 000 rupii, aby uczyć się pranajamy. Dlaczego mamy czekać, aby ktoś przyjechał opowiedzieć nam o wielkości dziedzictwa Indii? Nie ma takiej dziedziny, która nie byłaby dostępna w Wedach – od astronomii, astrologii i medycyny po technikę – cokolwiek wymienicie, jest w Wedach. Powodowani niewiedzą myślimy, że to, czego nie znamy, nie istnieje. Nieznajomość wiedzy bierze się za nieistnienie wiedzy. To jest dziś największy kłopot. Wiedza jest tylko wtedy, gdy jest znana. Wiedza żyje, gdy się nią dzielimy. To nauka Swamiego. Dzielcie się wszystkim. Dziejcie się szczęściem, dzielcie się radością, dzielcie się smutkiem. Jeśli się nie podzielicie, pozostanie tam, gdzie jest. Rozprzestrzenia się tylko wtedy, gdy istnieje dzielenie się.

Przykładowo, na dzisiejszej konferencji zebrały się tysiące osób. Jeżeli po powrocie podzielicie się tym, co się tu wydarzyło z innymi, wasza radość i wiedza zwielokrotnią się. Jeśli się nie dzielicie, nie dostajecie niczego. Na tym polega wspaniałość takiego zgromadzenia, jak dzisiaj. Intonowanie Wed przez jedną osobę różni się od zbiorowego śpiewania; ma inną wibrację. Istnieje związek między wibracjami wytwarzanymi przez Wedy, a działaniem na nasz ludzki system. Spędź dzisiaj pół godziny na słuchaniu tego śpiewu, a stwierdzisz, że jesteś odmienioną osobą, przynajmniej na ten czas. Oto moc *Weda ghoşany*.

Bharat uważa się za Weda bhumi (kraj Wed), bo jest on miejscem narodzin Wed. My Bharatijowie mieliśmy tradycję, zgodnie z którą wysoko ceniliśmy wedyjskich uczonych. Dziś musimy uczyć się szanować ludzi nauki i wybitnych. To oni dzisiaj trzymają razem ten kraj i ludzkość. *Paropakarah punjaja papaja parapidanam* – człowiek zdobywa zasługi służąc innym, zaś popełnia grzech raniąc ich. Bhagawan powiedział: „Zawsze pomagaj, nigdy nie krzywdź”. Udzielał bardzo prostych nauk, aby mnóstwo ludzi mogło je łatwo zrozumieć. Przede wszystkim jego nauki przeznaczone są dla wielu ludzi. Nie są skierowane do osób, które myślą, że wszystko wiedzą. Bhagawan uczył, że ludzkość to jedna rodzina, dlatego powinna darzyć się miłością. *Wasudhaiwa kutumbakam* – cały świat to jedna rodzina. Swami jest mistrzem duchowym, który natchnął ludzkość do prowadzenia życia w duchu satji, dharmy, śanti, premy i ahimsy (prawdy, prawości, pokoju, miłości i niekrzywdzenia). Czy potrzeba wam czegoś więcej niż to? Możesz mieć rozległą wiedzę. Możesz być w stanie dotrzeć na księżyc lub na Marsa. Lecz właściwie jako istota ludzka potrzebujesz jedynie tych pięciu cech. Dzięki tym cechom zdobywasz spokój umysłu. Gdy osiągniesz spokój umysłu, świat nie rozpadnie się na kawałki.

Wedy zalecają jedność ludzkości

Podążając za naukami Wed, możemy szerzyć jedność w różnorodności. Musimy uświadomić sobie, że jesteśmy dziś nie na Kurukszetrze (polu bitwy), ale na karmakszetrze (polu czynu). Kriszna uczył: *Ma paleszu kadaczana* – masz prawo

jedynie do czynu, nie do jego owoców. Działanie jest twoim obowiązkiem, owoc nie jest twoim prawem. Swami powiedział również: wypełniaj swój obowiązek szczerze, a owoc przyjdzie do ciebie sam. Swami rozpoczął swą misję i służył ludzkości bez żadnych oczekiwań.

Wierzchołek góry, czyli szczyt, jest tylko jeden. Jednak ścieżki mogą być różne. Na szczyt Mount Everestu wiodą różne ścieżki. Właśnie to musimy zrozumieć. *Ekam sat wiprah bahudha wadanti* – prawda jest jedna, ale mądrzy określają ją różnymi nazwami. Bóg jest jeden, możecie Go nazywać różnymi imionami. Ostatecznie, istotą wszystkich religii jest osiągnięcie wyzwolenia. Swami powiedział: „Niech istnieją różne religie, niech kwitną, niech chwałę Boga śpiewa się we wszystkich językach i w różnych pieśniach. Szanujcie różnice między religiami i uważajcie je za ważne, o ile nie gaszą płomienia jedności”.

Podstawową zasadą jest wiara – purna wiśwasam. To wystarczy... wiara w ludzi, wiara w braterstwo, wiara w to, że wszyscy jesteśmy jednym. Rodząc się, pewnego dnia wszyscy będziemy musieli odejść z tego świata. Jeśli jednak przedtem możemy doprowadzić do pokoju i jedności, musimy to zrobić. Bhagawan powiedział: „Każdy powinien sumiennie praktykować własną religię. Chrześcijanin powinien być dobrym chrześcijaninem, hinduista dobrym hinduistą, muzułmanin dobrym muzułmaninem. Niech każdy gorliwie wprowadza w życie własną religię”.

Ostatecznie, trzeba być dobrą istotą ludzką. Upaniszada mówi: *Iśawasjam idam sarwam* – Bóg przenika cały wszechświat. Przez poświęcenie doznajesz szczęścia. Patrz na innych jak na samego siebie. Porzuć wojny. Zaprzestańce współzawodnictwa. Pozbądź się agresji. Ćwicz się w powściągliwości. Dzielcie się swoim majątkiem z innymi. Bądźcie dobrzy dla innych.

Właśnie tego prostym językiem uczy Bhagawan. Nie możecie zaznać szczęścia, jeżeli nie zamierzacie dzielić się z innymi. Harmonia wśród ludzi, harmonia między nauczycielem a uczniem, harmonia w rodzinie, harmonia na świecie – oto czego uczył Bhagawan.

Samasta lokah sukhino bhawantu – niech wszystkie światy będą szczęśliwe!

– Z przemówienia Śri E. S. L. Narasimhana, gubernatora stanów Andhra Pradesh i Telangana, wygłoszonego 20 listopada 2017 r. na I Międzynarodowej Konferencji Wedyjskiej Śri Sathya Sai.

Blask boskiej chwały

Źródło niewyczerpalnej błogości

Mój pierwszy kontakt ze Śri Sathya Sai Babą nastąpił 2 grudnia 1982 roku. Jednak dopiero rok później w czasie drugiej podróży do jego aszramu nabrałem przekonania o jego boskości. Początkowo uważałem go za proroka, a nie za wcielonego Boga.

Przez wiele lat służyłem do mszy w kościele katolickim i miałem nadzieję, że pewnego dnia zostanę wielebny nauczycielem. Moją ulubioną modlitwą był zawsze Psalm 20 z Biblii i jestem przekonany, że modlitwa ta, związana z moją przeszłą karmą, w znacznym stopniu przyczyniła do tego, że Pan wezwał mnie do swoich lotosowych stóp.

Wyjechałem z Afryki do Hongkongu, aby zgłębiać akupunkturę, medycynę chińską i leczenie alternatywne oraz prowadzić badania naukowe przewlekłych chorób, takich jak padaczka, cukrzyca i astma. Choroby te wciąż sprawiają kłopoty, zarówno lekarzom jak i cierpiącym. Chciałem znaleźć sposób leczenia tych chorób i modliłem się do Boga o kierownictwo i powodzenie. W drodze powrotnej w Indiach postanowiłem zrobić przerwę w podróży. Nie wiedziałem wtedy, że to zaproszenie od Boga.

W Afryce wielu ludzi uważa Indie za kraj tajemniczy, pełen czarnej magii oraz wiary w siły nadprzyrodzone i czary. To błędne pojęcie szerzą pewni Hindusi, którzy w afrykańskich czasopismach i gazetach publikują artykuły utrzymując, że leczą przewlekłe choroby i obiecując zwrot pieniędzy, jeśli dana choroba nie zostanie w krótkim czasie całkowicie usunięta. Są również filmy indyjskie, przedstawiające czary i zjawiska paranormalne. Taki rozgłos spowodował, że ludzie stali się podejrzliwi wobec każdego, kto odwiedza Indie.

Indie wzywają

Chciałem pojechać do Indii i samemu przekonać się, jaka jest prawda. Cóż, bracia Afrykanie oraz ci z innych części świata, którzy macie błędne wyobrażenie o Indiach, proszę, abyście całkowicie zmienili zdanie i udali się do lotosowych stóp naszego Pana Sai Baby. To Stwórca, który przyszedł na ten świat przez wzgląd na nas. Skorzystajmy więc z tej rzadkiej sposobności.

„Przybyłem, aby pomóc wszystkim ludziom uzyskać sattwiczną naturę. Być może słyszeliście, jak ludzie mówią o moich cudach – ‘robieniu’ tego czy ‘dawaniu’ tamtego, o tym jak zaspokajam wszystkie wasze potrzeby i jak leczę choroby. Te cuda nie są dla mnie tak ważne jak sattwaguna (spokój i dobroć), którą cenię, upowszechniam i wpajam. Oczywiście, obdarzam was tymi dobrodziejstwami, zdrowiem i pomyślnością, abyście z większym zapałem i krótszymi przerwami dalej

mogli prowadzić praktykę duchową i ćwiczenia”. – **Baba**

Zacząłem przygotowywać się do podróży. Niestety, sprawy nie potoczyły się tak, jak chciałem. Musiałem wyjechać z Nigerii do Kamerunu, aby wziąć udział w pogrzebie babci i wydałem na to pieniądze przeznaczone na wycieczkę do Hongkongu i Indii. Jednak gdy wzywa Pan, dzieją się zdumiewające rzeczy. Jedna wróżka powiedziała mi, że otrzymam duże pieniądze i gdy to nastąpi, powinienem jej trochę dać. Tak się stało i stwierdziłem, że mam teraz dwa razy tyle, ile przed wyjazdem z Nigerii.

Gdy tylko przybyłem do Indii, rozpocząłem poszukiwania. Przed wyjazdem z Afryki zdobyłem adresy różnych indyjskich lekarzy. Odwiedziłem ich, by zbadać ich sposoby leczenia i ocenić, czy twierdzenia o ich skuteczności są prawdziwe. Zauważyłem, że do ich klinik nie przychodzi wielu pacjentów. Gdy pytałem lekarzy o ich sposoby leczenia, wszyscy udzielili mi tej samej odpowiedzi. Powiedzieli, że ich przodkowie stosują je od niepamiętnych czasów. Bardzo szybko prawda stała się dla mnie oczywista. Większość ogłoszeń o cudownym uzdrawianiu, jakie widziałem w Afryce, pochodziła od nastawionych na zysk ludzi bez skrupułów, którzy ukazywali mylny wizerunek swojego kraju przez wzgląd na egoistyczne korzyści.

Poznanie Baby

Pewnego wieczoru w Barodzie (obecnie Wadodar), coś przyciągnęło mnie do pewnej kliniki, gdzie lekarka, S. Dave Dżanakbala, przyjmowała pacjentów. Gdy się przedstawiłem, zobaczyłem na ścianie zdjęcie Baby. „Kim jest ten człowiek?” – zapytałem. „To jeden z indyjskich świętych” – odrzekła. Przyszło mi na myśl ostrzeżenie matki odnośnie do czarnej magii. Dr Dżanakbala powiedziała, że nie ma wielkiej wiary w wielu indyjskich świętych, jednak Sai Baba jest wyjątkowy. Opowiedziała mi, jak po raz pierwszy doświadczyła Baby. Idąc przez wioskę wpadła w jakąś jamę i złamała nogę. W szpitalu powiedziano jej, że nogę trzeba będzie amputować i że za kilka dni ma wrócić na operację. W międzyczasie przyjaciółka dała jej jedną z książek Sai Baby i poradziła, aby pomodliła się do niego o pomoc.

Nadszedł dzień operacji i dr Dżanakbalę zabrano prosto na salę operacyjną, gdzie wszystko było gotowe. Nagle wstrzymano operację, gdyż sala była potrzebna z powodu nagłego przypadku. Doszło do jakiegoś śmiertelnego wypadku. Dr Dżanakbalę odesłano do domu i powiedziano jej, aby zgłosiła się za trzy dni. Dzień i noc modliła się do Sai Baby, prosząc Go, aby jej pomógł. Gdy trzy dni później wróciła do szpitala, lekarz stwierdził z zadziwieniem, że złamana kość ustawiła się prawidłowo. Nie mógł pojąć, jak to się stało. Baba bowiem wybiera czas wezwania, jednak gdy wezwie, nic nie może zapobiec spotkaniu.

Darszan w Brindawanie

Nadszedł ów pamiętny poranek. Usiedliśmy, by dostąpić darszanu Sai w Brindawanie – mężczyźni po jednej stronie, a kobiety po drugiej. Około godz. 9.30 Baba wyszedł i ruszył wolno, ale dostojnie w stronę tłumu. Przyszedł prosto do mnie,

a wibracje niemal mnie przewróciły. Na szczęście siedziałem. Wziął mój list i stworzył trochę wibhuti. „Przyjdź jutro rano na rozmowę” – powiedział.

Następnego ranka byłem w pokoju rozmów z trzema kobietami z Nigerii. Baba zmaterializował paniom medaliony, a dla mnie srebrny pierścień ze swym wizerunkiem. Później nastąpiła osobista rozmowa z kobietami, po czym nadeszła moja kolej. Było to powitanie syna marnotrawnego przez ojca. Swami klepał mnie długo po plecach, powtarzając: „Mój dobry chłopiec, mój dobry chłopiec”. Moja radość nie znała granic. Naprawdę czułem, jak płynie do mnie jego łaska. Była to jedna z najszcześniejszych chwil mojego życia.

Podczas drugiego spotkania Baba powiedział, że powinniśmy oddawać cześć wizerunkom Boga jako Bogu, a nie jako wizerunkom Boga. Podkreślił, że Bóg jest we wszystkim – w krzesłach, w ubraniach, w kamieniach itd. Wydawało się, że Baba odczytał moje myśli, bo było mi trudno oddawać cześć obrazom i posągom. Zapytałem Swamiego, jakie kroki są potrzebne, aby nie odradzać się ponownie, a on odrzekł: „Pozbądź się pragnień i egoizmu. Dostrzegaj we wszystkich Boga i kochaj wszystkich. Jeżeli będziesz tak postępował, pewnego dnia staniesz się jednym ze mną”.

Na każdym darszanie Swami obdarzał mnie uśmiechem lub rozmawiał ze mną i trwało to tak przez całą moją pierwszą wizytę. W 1982 roku chciałem spędzić Boże Narodzenie z przyjacielem w Wellore, lecz wróciłem do Puttaparthi i usłyszałem, że zostałem przedstawicielem Afryki wybranym do zawieszenia wieńca z kwiatów na szyi Baby. Po tym wydarzeniu Baba zakazał składania wieńców w ofierze, ponieważ wydawano zbyt dużo pieniędzy, które można było przeznaczyć na inne cele.

Tym, co naprawdę przekonało mnie do boskości Baby, były jego nauki i sposób ich przekazywania.

Pewnego razu w czasie pobytu w Madrasie (obecnie Czennai) miałem wysłać do Londynu trochę pieniędzy opłacając kurs komputerowy. Formularz zgłoszeniowy przysłano późno i zbliżał się dzień zamknięcia zapisów. Ponadto, z uwagi na bezpieczeństwo, wszystkie moje czeki podróżne były u mojego przyjaciela w Wadodarze, a załatwienie przewiezienia ich do Czennaju zajęłoby wiele dni. Co miałem robić?

W czasie pobytu w Puttaparthi pewien przyjaciel powiadomił mnie, że pierścień Baby może działać jako bezpośredni łącznik z nim. Gdy tylko mam trudności, powinienem modlić się do niego przy pomocy tego pierścienia. Właśnie to zrobiłem. Później wieczorem, gdy otworzyłem swoje pudełko, aby zapłacić za kolację, stwierdziłem, że przybyło mi dolarów! Mogłem posłać pieniądze za kurs. Została mi wystarczająco duża kwota, abym mógł spędzić jeszcze miesiąc w Czennai. To było moje pierwsze doświadczenie mocy i wszechobecności Sai Baby.

Przed moją drugą podróżą do Chin i Indii, wieczorem przyjaciele podejmowali mnie pożegnalną kolacją w hotelu, do którego wtargnęli uzbrojeni bandyci. Zabrali

pieniądze, zegarki i biżuterię gości hotelowych, jednak nas oszczędzili. Przyjaciele byli bardzo zaskoczeni, lecz ja wiedziałem, że to łaska Sai Baby mnie ochroniła.

Przemiana

W czasie drugiego pobytu w aszramie Sai Baby straciłem dużo na wadze z powodu przejścia na odżywianie wegetariańskie. Pewnego wieczora poczułem, że słabnę i sądziłem, że zemdleję. Rozejrzałem się za jakimiś witaminami, ale żadnych nie mogłem znaleźć. Nazajutrz Baba wezwał nas na rozmowę. Swami, lekarz lekarzy, powiedział mi, że mam poważny niedobór witaminy B. Machnął dłonią w powietrzu i z niczego zmaterializował buteleczkę wypełnioną żółtymi tabletkami. Oczywiście nie było na niej nazwy i adresu producenta. Wręczył mi ją, polecając przyjmować jedną tabletkę po obiedzie i jedną po kolacji. W ciągu kilku dni byłem wystarczająco silny, aby dalej jak zwykle prowadzić sadhanę. Swami dał mi te tabletki, bo wiedział, że ich potrzebuję. Jednak wewnętrznie wiedziałem, że otrzymuję bezpośrednio od Niego kosmiczną energię.

Dzisiaj na Zachodzie, a szczególnie w Afryce, wierzy się powszechnie, że człowiek ma tylko jedno życie – że z prochu powstał i w proch się obróci. Na nieszczęście, ludzie są zupełnie nieświadomi wielkich prawd. Nie zdają sobie sprawy z własnej boskości ani nie rozumieją prawa karmy (przyczyny i skutku). Jakże możemy uświadomić sobie prawdę o Bogu, gdy codziennie potępiamy siebie jako grzeszników. Wielcy mistrzowie duchowi rozumieją i wykorzystują kosmiczne prawa przyrody. Nie potrzebują pieniędzy, jakie możemy im ofiarować. Mogą dowolnie stwarzać wszystko, czego potrzebują. Interesuje ich tylko wyratowanie nas z koła ponownych narodzin i śmierci.

Ciało ludzkie ma w sobie najskuteczniejszą aptekę zdolną uzdrowić z każdej choroby. Jednak nie nauczyliśmy się kontrolować reakcji swojego umysłu i swoich emocji, aby w największym stopniu korzystać z tego bezpłatnego daru przyrody. Choroby wywołuje bardziej niedożywienie umysłu niż ciała. „Lekarze mówią o niedoborze witamin. Ja nazwę to niedoborem witaminy ‘G’ (w jęz. ang. God – Bóg). Leczeniem, które cenię najwyżej, jest powtarzanie imienia Boga z rozmyślaniem o Jego chwale i łasce. Oto lekarstwo, którego potrzebuje ludzkość” – mówi Baba.

Dzisiaj, 23 listopada 1985, są 60. urodziny Śri Sathya Sai Baby i w jego życiu rozpoczął się nowy rozdział, miliony ludzi przybyły ze wszystkich części świata, aby oddać cześć jego boskim stopom i otrzymać jego błogosławieństwo. Śri Sathya Sai Baba jest Stwórcą, Zbawicielem, w którym prawdziwi wielbiciele przebywają w wiecznej błogości.

– Wybrane z artykułu dr Guih Etienne z książki Wiktora Kanu „Sathya Sai Baba – wcielony Bóg”.

Ekam sat wiprah bahudha wadanti

G. S. R. C. W. Prasada Rao

Śri Sathya Sai Baba jest zasadą najwyższej boskości, zasadą powszechnej energii, która przebywała na świecie w ludzkiej postaci od 1926 do 2011 roku. Ta powszechna energia (zwana przez Bharatijów Bhagawanem Babą), nie mająca kształtu ani imienia, przybrała określony kształt i imię. Życie i dzieła Śri Sathya Sai Baby zarejestrowano w różnej postaci – wydanych książek, taśm dźwiękowych, filmów wideo, cyfrowych materiałów z internetu itd. Dokonało tego wielu ludzi oraz wiele organizacji. Nie powiedzie się jednak żadna próba pełnego opisanie misji awatara – Bhagawana Śri Sathya Sai Baby. Tego boskiego zjawiska można doświadczyć jedynie sercem, wszakże język serca jest niepisany, zaś umysł, potrafiący nauczyć się wielu języków i pism, nie potrafi w pełni pojąć i zrozumieć Boga. Wielu ludzi opisuje to największe zjawisko na różne sposoby, próbując zrozumieć, czym jest *Ekam sat wiprah bahudha wadanti* – prawda jest jedna, ale mędracy nazywają ją różnymi nazwami.

Artykuł ten jest próbą naświetlenia pewnych stron życia Bhagawana jako awatara. O niemal każdej sprawie, o jakiej tu mowa, jest dużo dostępnej literatury, którą można przeczytać, aby poznać więcej szczegółów.

Proroctwo Wenkawadhuty dla Śri Kondamy Radżu, dziadka Bhagawana Baby, spełniło się i rodzinę tę wybrał Bóg. Inkarnował w Puttaparthi 23 listopada 1926 roku jako syn Śri Peddy Wenkamy Radżu oraz Śrimati Iśwarammy, otrzymując imię Satja. Wenkawadhuta w ostatnich latach życia wędrował w okolicach Madakasiry i Penukondy w okręgu Anantapur. Jego grób znajduje w Hussainpurze, w regionie Pavagada, w stanie Karnataka (sąsiadującym z okręgiem Anantapur).

Lile, mahimy oraz upadesze

Od dzieciństwa (do 14 roku życia) Satja wykazywał oznaki przywództwa duchowego (utworzenie i prowadzenie grupy bhadżanowej Pandhari) i pokazywał boskie lile (boskie gry) swoim rówieśnikom z wioski w szkołach, do których uczęszczał i w grupach ludzi, jakie zbierały się wokół niego.

Podobnie, dawał przykład sewy (służby), uczestnicząc jako skaut w jarmarku wiejskim w świątyni Puszpagiri koło Kamalapuram, wiosce w okręgu Cuddapah (obecnie Kadapa) w stanie Andhra Pradesh, gdzie w szkolnych czasach mieszkał ze starszym bratem, Seszamą Radżu. Puszpagiri to teraz znany ośrodek religijno-turystyczny, w którym upamiętniono pobyt Swamiego. Na pobliskim wzgórzu znajduje się świątynia Czennakesawa, płynie tam rzeka Pinakini, do której wpadają cztery mniejsze rzeki, mianowicie Kumudwathi, Bahuda, Mandakini i

Papaghni, tworząc Panćaweni Sangam (zbieg pięciu rzek).

W wieku 14 lat Satja oznajmił, że jest Sai Babą z Śirdi, który odrodził się, aby kontynuować misję wspierania pomysłności i rozwoju duchowego ludzi. Pierwsze 16 lat jego życia to okres lil (zabaw). Następne 16 lat w ludzkim ciele to czas mahim (cudów). Gdy rozchodziło się coraz więcej wieści, przeważnie z ust ludzi, którzy go widzieli i przypadkowo spotkali, w Puttaparthi zaczęli tłumnie zbierać się wokół niego ludzie z takich miejsc, jak Bengaluru oraz Czennaj. Większość przybywała w związku z doczesnymi pragnieniami, takimi jak uzdrowienie, znalezienie rozwiązania kłopotów rodzinnych, otrzymanie błogosławieństwa w intencji dobrego wykształcenia, dochodowej pracy, dobrych interesów czy rozwoju zawodowego.

Na następnym etapie, po 32 latach, za swoje główne zadanie Bhagawan przyjął upadeszę (nauczanie i pouczenie), zaś dalej wykonywał lile i mahimy. Jego nauki przekazywały praktyczne wskazówki dotyczące codziennego życia dla wszystkich – uczniów, pracowników, członków rodzin, odpowiedzialnych obywateli, przedsiębiorców itd. Uczył o celu ludzkiego życia, sadhanie duchowej, praktykowaniu zasad „Kochaj wszystkich, wszystkim służ”, „Zawsze pomagaj, nigdy nie krzywdź”, postępował tak, że jego życie było jego przesłaniem i po cichu korygował ludzi, aby prowadzili życie, które stanie jego przesłaniem.

Boska misja służenia ludzkości

Gdy ilość gości i wielbicieli wzrosła, zaczęły również wpływać – chociaż dobrowolne – podarunki i darowizny, dla których Swami powołał ciało prawne, które otrzymywało i utrzymywało ów majątek i nieruchomości dla dobra publicznego. Swami nigdy nie pragnął niczego dla siebie i nigdy nie miał konta bankowego ani nieruchomości na swoje imię i nazwisko. W orędziach i pismach oznajmił, że nie ma żadnych prawnych spadkobierców, ani w rodzinie, w której się urodził, ani wśród wielbicieli. Wszystkie dary w naturze i w gotówce należą do Trustu Centralnego Śri Sathya Sai (publicznego powiernictwa dobroczynnego), który Bhagawan utworzył w 1972 roku.

Mniej więcej w tym czasie Swami doradził niezliczonym, pełnym zapału wielbicielom, zajmującym się służeniem społeczeństwu, utworzenie Organizacji Śri Sathya Sai Sewa, aby nadać określony kierunek i porządek swojej pracy służebnej. Dziś jest to jedna z największych organizacji służebnych w tym kraju, działająca we wszystkich stanach, okręgach i regionach Indii. W wymiarze światowym Organizacja Śri Sathya Sai Sewy istnieje w ponad 125 krajach w imieniu Rady Prasanthi.

Powodowana współczuciem Matka Iśwaramma zauważyła i oznajmiła Bhagawanowi, że mieszkańcy Puttaparthi muszą udawać się do szkół i po pomoc medyczną do innych wiosek i miast, takich jak Bukkapatnam i Penukonda. Muszą także nosić wodę pitną z głębokich studni, gdzie jest jej bardzo mało. Dlatego Swami pobłogosławił tych ludzi szkołami i uniwersytetem, szpitalami ogólnymi i superspecjalistycznymi oraz zrealizował projekty związane z wodą pitną.

Sięgnijcie do dostępnej, bogatej literatury na temat wielkich przedsięwzięć Swamiego, które są całkowicie bezpłatne – rząd ani ludzie nie muszą płacić żadnego rachunku. Jego życzliwość wykroczyła poza te poważne przedsięwzięcia dotyczące oświaty, zdrowia i wody pitnej, obejmujące budowę domów dla ofiar cyklonu (w stanie Orisa), pomoc poszkodowanym w trzęsieniach ziemi (Gudżarat), tsunami (Tamilnadu), wznoszenie szkół itd.

Bhagawan postanowił zakończyć swój pobyt na ziemi w 86 roku ziemskiej podróży, około 10 lat wcześniej niż ogólnie oczekiwany wiek 96 lat. Dla milionów jego wielbicieli na całym świecie był to wielki wstrząs, podobnie jak dla innych ludzi korzystających z jego dobrodziejstw. Jednak jego wpływ jako awatara trwa nadal, bowiem wciąż inspiruje i kieruje ludzi do prowadzenia sadhany oraz świadczenia sewy, czyli działania w celu samorealizacji i bezinteresownej służby.

Związek Bhagawana Śri Sathya Sai Baby z wielbicielami jest „z serca do serca” i w każdym przypadku jest wyjątkowy. Dlatego Swami nie może mieć żadnego łącznika, pośrednika ani przedstawiciela. Trust Centralny Śri Sathya Sai opiekuje się doczesnymi, wartościowymi dobrami, jakie pozostawił Swami i należycie dba o prowadzenie instytucji, takich jak uniwersytet, szpitale superspecjalistyczne, mandir itd. Próbuje jak najlepiej zaznajamiać poszukiwaczy duchowych ze Swamim i z Prasanthi Nilajam Swamiego – dla ich sadhany i dla uświadomienia sobie swojej boskiej jaźni.

– Autor jest członkiem zarządu Trustu Centralnego Śri Sathya Sai w Prasanthi Nilajam.

Ćinna Katha

Wiara w Boga i pewność siebie prowadzą do powodzenia

W czasie II wojny światowej Japonia zbombardowała parowiec, na pokładzie którego było kilku żołnierzy indyjskich. Na skutek bombardowania statek zatonął i wielu żołnierzy straciło życie. Pięciu jednak próbowało dotrzeć na brzeg z pomocą kół ratunkowych.

Jednego z nich nękał wielki niepokój, rozczarowanie i zmartwienie. Powiedział innym: „Moja śmierć jest pewna. Połknie mnie jakiś morski potwór. Na pewno zginę”. Mówiąc to wydał ostatnie tchnienie. Inny żołnierz także przepadł; umierając rzekł: „Kto zatroszczy się o moją rodzinę, gdy umrę? Niestety! Nie mógłbym zaspokoić ich

potrzeb”. Trzeci żołnierz powiedział: „Mam przy sobie papiery ubezpieczeniowe. Byłoby dobrze, gdybym zostawił je w domu. Jak teraz będą dochodzić odszkodowania?”. Gdy martwił się w ten sposób, spotkała go śmierć.

Składając cały ciężar swojego życia na barki Boga, pozostali dwaj żołnierze pomyśleli, że konieczny jest również ludzki wysiłek. A więc pewni siebie podjęli wysiłek, aby przetrwać. W międzyczasie widząc zbliżający się helikopter, machali rękami wzywając pomocy. Helikopter uniósł ich i bezpiecznie zabrał do najbliższej przystani. Kapitan parowca na przystani przekazał oficerom wiadomość o jego zatonięciu, jednak dotarcie helikopterem na miejsce katastrofy zajęło trochę czasu. Między życiem i śmiercią tych pięciu żołnierzy upłynęło kilka minut. Jednak trzech z nich straciło życie wskutek braku wiary w Boga i braku pewności siebie. Pozostałych dwóch żołnierzy pokładało ufność w Bogu, zachowało pewność siebie, otrzymało potrzebną pomoc i bezpiecznie dotarło do przystani.

Pierwszym udanym krokiem w każdym śmiałym przedsięwzięciu jest wiara w siebie.

Sprawozdanie

UROCZYSTOŚCI W PRASANTHI NILAJAM

Szkolenie w dziedzinie wartości ludzkich

Ponad 400 nauczycieli przybyło ze stanu Kerala, aby uczestniczyć w 3-dniowym szkoleniu w dziedzinie wartości ludzkich, które zorganizował Instytut Wartości Ludzkich w Prasanthi Nilajam w dniach 1-3 grudnia 2017 roku.

Oprócz zajęć szkoleniowych prowadzonych w audytorium Purnaczandra, do nauczycieli przemówienia wygłosiło dwóch wybitnych mówców. Pierwszym był prof. Gopa Kumar, zastępca rektora Uniwersytetu w Kasaragod w stanie Kerala. Gdy 1 grudnia omawiał zagadnienie „Szkolnictwo wyższe w XXI wieku”, uczony mówca podkreślił, że szkolnictwo wyższe powinno być ukierunkowane raczej na jakość i charakter, aniżeli na zysk. Prof. Gopa powiedział, szkolenie nauczycieli w wartościach ludzkich to pilna potrzeba chwili, bo wykwalifikowani i wyszkoleni nauczyciele są najcenniejsi. Drugim mówcą był Śri Dżaja Kumar, który 2 grudnia skupił się na zagadnieniu: „Nauczyciel jako guru, guru jako nauczyciel”. Omawiając szczegółowo różnicę między nauczycielem i guru, wybitny mówca zauważył, że znamienne cechy guru, odróżniające go od zwykłego nauczyciela, to: przemiana,

prowadzenie uczniów, zwiększanie ich odpowiedzialności oraz porozumiewanie się „z serca do serca”. Śri Dżaja Kumar wezwał wszystkich nauczycieli do znalezienia w sobie wrodzonego guru, aby przeprowadzić przemianę w uczniach.

Pielgrzymka z Telangany

Ponad 1000 wielbicieli przybyło na pielgrzymkę do Prasanthi Nilajam z okręgów Nizamabad i Kamareddy w stanie Telangana. Ich pobyt przypadł na dni 9-10 grudnia 2017 roku. Zaprezentowali program muzyczno-kulturalny.

9 grudnia były to uwznioślające pieśni nabożne. Występ o nazwie „Sangita wibhawri” przeniósł słuchaczy na wyższy poziom dzięki melodii i muzyce. Wśród pieśni, jakie zaśpiewali pielgrzymi, znalazły się: „Sai Mahadewa mammu kapadaga rawa” (O Panie Sai! Przyjdź nas ochronić), „Gowinda Gopala”, „Namo Sathya Sai Baba Namo Sathya Sai”, „Narajana Mantram Śriman Narajana Mantram” (Imię Pana Narajany to potężna Mantra).

10 grudnia dzieci Bal Wikas z okręgu Nizamabad i Kamareddy wystawiły spektakl pt. „Bangaru Bathukamma” na cześć bogini Bathukammy. Występ, który trwał blisko 40 minut, rozpoczął się o godzinie 17.00 od tańca ku chwale Pana Ganeszy. Chłopcy i dziewczynki z Bal Wikas zaprezentowali wiele żywych, barwnych i skocznych tańców, które oczarowały wszystkich. Następnie odbyły się bhadżany zakończone o godzinie 18.00 ofiarowaniem arati.

Pielgrzymka wielbicieli z okręgu Srikakulam

17 grudnia 2017 roku ponad 1800 wielbicieli przybyło na dwudniową pielgrzymkę do Prasanthi Nilajam z okręgu Srikakulam w stanie Andhra Pradesz i tego dnia wystawiło inspirujące przedstawienie taneczne. Tańczyły w nim dzieci Bal Wikas oraz młodzież z tego okręgu. Przedstawienie ukazało wspaniałość indyjskiej kultury i duchowości oraz wzniosłego ducha patriotyzmu. Szlachetny temat, znakomita reżyseria i porywające tańce dzieci sprawiły, że występ zrobił duże wrażenie.

Nowiny z ośrodków Sai

Stany Zjednoczone

W dniach 2-3 września 2017 roku w południowej Kalifornii odbyła się Międzynarodowa Konferencja Medyczna Sathya Sai poświęcona idealnej opiece

medycznej Sathya Sai oraz światowej misji zdrowia Sathya Sai. Przybyło nań 400 delegatów z 22 krajów, w tym 150 młodych lekarzy.

W uroczystej mowie inauguracyjnej wygłoszonej 2 września, przewodniczący Rady Prasanthi dr Narendranath Reddy wskazał, że większość konferencji skupia się na najnowocześniejszej technologii medycznej, ekonomii medycznej i na kierowaniu praktyką lekarską, natomiast ta konferencja poświęcona jest rozumieniu podstawowych zasad idealnej opieki medycznej Sathya Sai, która jest wszechstronna, bezpłatna, powszechna, pełna współczucia i profilaktyczna. Dr Reddy opowiedział szczegółowo o życiu i przesłaniu Bhagawana Baby oraz o spuściźnie, jaką pozostawił po sobie założyciel Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai oraz różnych światowych instytucji oświatowych i związanych z opieką zdrowotną. Następnie wyświetlono krótki pokaz wideo poświęcony światowej misji zdrowia Sathya Sai służącej światu.

Później wystąpiła grupa naprawdę wybitnych lekarzy, którzy wygłosili przemówienia na różne tematy w zakresie opieki medycznej. Wśród nich byli: dr Christina Puchalski, profesorka medycyny i nauk o zdrowiu w Szkole Medycznej Uniwersytetu Jerzego Waszyngtona, dr V. Mohan, czołowy specjalista w dziedzinie cukrzycy oraz członek Trustu Centralnego Śri Sathya Sai, dr Dżjosthna Bhat, psycholog kliniczny, dr William Martin, dziekan Wyższej Szkoły Zdrowia Publicznego na Uniwersytecie Stanowym Ohio, dr Nilam Desai, kierowniczka oddziału chirurgii klatki piersiowej i naczyniowej w Instytucie Wyższych Nauk Medycznych Śri Sathya Sai i dr Soumja Pancanathan, kierowniczka programu dla lekarzy rezydentów w dziedzinie pediatrii w Szpitalu Dziecięcym w Phoenix w Arizonie.

W sobotni wieczór 2 września w hotelu Hilton w Anaheim odbyło się rozdanie nagród – na uroczystości z udziałem prawie 500 gości dr Narendranath Reddy wręczył 14 lekarzom nagrody za wybitny wkład i długotrwałe poświęcenie dla światowej misji zdrowia Sathya Sai oraz praktykowanie idealnej opieki medycznej Sathya Sai.

Nagrody otrzymali: dr W. Mohan, dr Gita Kamath, dr Czandra Waradaczari, dr Kathir Nadanaczandran, dr Nilam Desai, dr Rangasami Waradaczari, dr Hector Castaneda, dr Joseph Phaneuf, dr Hari Kondżiwaram, dr Surendra Upadhaj, dr Ganesz Jadlapalli, dr Wenkatraman Sadanand, dr Bangaruradżu Kolanuwada, pani Urwi Widhani, dr Jatisz Merczant i Śri Prawin Wagh. Sesję wieczorną zakończył poruszający duszę występ muzyczny uzdolnionych młodych dorosłych Sathya Sai.

Drugi dzień konferencji rozpoczął się od pięknej międzywyznaniowej ofiary muzycznej, jaką Swamiemu złożyli młodzi dorośli. W czasie porannej sesji do delegatów przemówili wybitni mówcy. Na zakończenie konferencji przeprowadzono panel dyskusyjny, po którym uwagi końcowe wygłosił dr Narendranath Reddy, a piękny koncert dali młodzi dorośli. Delegaci wyjechali z konferencji pełni świeżej energii i zapału do dalszego prowadzenia szlachetnej pracy na polu opieki medyczną, jaką 60 lat temu zapoczątkował Bhagawan Śri Sathya Sai Baba.

Kanada

Rekordowe opady śniegu w 2017 roku oraz późniejsze ulewne deszcze i nagła powódź wymusiły ogłoszenie stanu wyjątkowego w mieście Montreal. 5 sierpnia 2017 roku młodzi dorośli z Ośrodka Sathya Sai w St. Hubert zaczęli nieść dobroczynną pomoc w mieście Vaudreuil, na najbardziej poszkodowanym obszarze. Młodzi ludzie spędzili 9 godzin napełniając worki piaskiem. Pomagali również budować mury powstrzymujące żywioł. Doświadczenie to było dla wolontariuszy dużym wyzwaniem emocjonalnym i fizycznym. Pocięszali również rodziny, które straciły domy.

Brazylia

Z błogosławieństwem Bhagawana Śri Sathya Sai Baby 31 marca 2002 roku w Ribeirão Preto w stanie São Paulo założono Szkołę Sathya Sai. Zajęcia rozpoczęły się w kwietniu 2002 roku i w ciągu ostatnich 15 lat szkoła rozkwitła, zapewniając setkom uczniów edukację w wartościach ludzkich. Szkoła zaistniała w wymiarze narodowym - przykładowy charakter i zachowanie uczniów oraz absolwentów przyciągnęły uwagę władz oświatowych. W czerwcu 2017 roku z okazji 15-lecia swojego istnienia, szkoła otrzymała od przewodniczącego miejscowego samorządu pismo z wyrazami uznania. Przewodniczący uznał wartości ludzkie zawarte w programie nauczania tej szkoły za narzędzie do kształtowania charakteru uczniów. Ten urzędowy dowód uznania zapowiadał nowy rozdział w życiu szkoły starającej się wpajać wartości ludzkie w całej miejscowej społeczności.

– Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai

Bharat

Hariana i Czandigarh: 5 listopada 2017 roku na wspaniałej uroczystości w Kurukszetrze otwarto nowo wybudowaną Śri Sathya Sai Sewa Kendrę. Ten wspaniały budynek Sewa Kendry wyposażony jest w salę główną, aptekę i w ośrodek szkolenia zawodowego do prowadzenia działań służebnych. Teren ośrodka zdobi też stupa Sarwa Dharmy. Gdy Śri Nimisz Pandja dokonał uroczystego otwarcia budynku głównego, Śri Ćakrawarthy i Śri Rathnakar zainaugurowali działalność izby głównej i odsłoniли stupę. Aptekę otworzył uroczyście sędzia Radżiw Bhalla, sędzia Nawab Singh – bibliotekę, a Śri Aszok Jadaw – ośrodek zawodowy.

Później dzieci Bal Wikas z okręgu Kurukszetra dały piękny występ poświęcony Gitopadeszy Pana Kriszny przekazanej Ardżunie w wojnie opisaney w Mahabharacie, toczoney na świętej ziemi Kurukszetry.

Po przemówieniu powitalnym przewodniczącego stanowego Hariany, Śri Subhasza Dhira, przed zgromadzeniem wystąpiło trzech mówców. Pierwszym był Śri R. Dż. Rathnakar. Pochwalił on Organizację Sai z Hariany za zbudowanie pięknej Sewa Kendry. Śri K. Ćakrawarthy również wyraził uznanie dla działań służebnych prowadzonych przez Organizację Sai z tego stanu. Śri Nimisz Pandja wezwał wszystkich

wielbicieli do uczestniczenia z większym zapałem w działalności służebnej.

Na koniec wszystkich uczestników podjęto wspaniałą ucztą. W ramach Narajana Sewy ofiarowano jedzenie około 700 sadhu (żebrakom) i podarowano im koce.

Orisa: W Paradip w dniach 9-10 grudnia 2017 roku odbył się Obóz Sadhany. Uczestniczyli w nim przewodniczący stanowi, ich zastępcy i koordynatorzy krajowi Organizacji Śri Sathya Sai Sewa. Myślą przewodnią Obozu Sadhany było 9 zasad postępowania, jakie Bhagawan Śri Sathya Sai Baba dał całej ludzkości, a szczególnie członkom Organizacji Śri Sathya Sai Sewa. Tych 9 zasad omówiono w prezentacjach Power Point i w przemówieniach ogólnoindyjskiego przewodniczącego, Śri Nimisza Pandji, zastępcy przewodniczącego krajowego, Śri N. Ramani i przewodniczących stanowych Organizacji Sai. Później przemówienia wygłosili wybitni mówcy, wśród których znaleźli się Śri N. Ramani, Kamala Pandja oraz stanowi przewodniczący Organizacji Sai.

Na zakończenie Śri Nimisz Pandja podsumował obrady na obozie sadhany i poprosił przewodniczących stanowych, kierowników trustów, zastępców przewodniczących stanowych i koordynatorów krajowych, aby podzielili się ich ustaleniami w ośrodkach Sai, w mandalach bhadżanowych i ze wszystkimi osobami funkcyjnymi w stanach i w okręgach.

Zwracaj umysł ku Bogu

Zwróć umysł ku światu przedmiotowemu, a będziesz uwięziony; zwróć umysł ku Bogu, a będziesz na drodze do wyzwolenia. Umysł ani przez chwilę nie chce zachować spokoju. Gdy nieustanny deszcz kamieni spada na wody jeziora, jak jego powierzchnia może być spokojna i niezmacona? Podobnie, człowiek rzuca kamień za kamieniem w Manasa Sarowar – spokojne jezioro manasu, czyli umysłu.

- Baba

Tłum. Grzegorz Leończuk, red. Bogusław Posmyk

